

රෝමය දර්ශනය ස්ථාපිත කරයි - අංක හය

ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ඉතිහාසයේ අනාවැකිමය විවාදයන්: දානියෙල් 11:36
පිළිබඳ යුරියා ස්මිත් සහ ජේම්ස් වයිට් අතර ගැටුම අවබෝධ කරගැනීම

Jeff Pippenger
2024-08-14

අපි 1798 සිට වර්තමාන දින දක්වා ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදයේ ඉතිහාසය තුළ සිදුවී ඇති
අනාවැකිමය මතභේදයේ රේඛා හයක් ආමන්ත්‍රණය කරමින් සිටිමු.

"ඉතිහාසයෙන් අනාවැකියෙන් දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය සත්‍යය හා වරද අතර
දිගුකාලයක් පුරා පැවත ආ ගැටුම නිරූපණය කරයි. එම ගැටුම තවමත් සිදුවෙමින්
පවතී. පැවති දේවල් යළි නැවත සිදුවනු ඇත. පැරණි විවාද නැවත ජීවිතයට
පැමිණෙනු ඇත, හා අලුත් න්‍යායන් අඛණ්ඩව උද්ගත වෙමින් පවතිනු ඇත. එහෙත්
අනාවැකිය පිළිබඳ තම විශ්වාසයෙන් සහ එහි ඉටු වීමෙහි, පළමු, දෙවැනි, හා
තෙවැනි දූතයන්ගේ පණිවිඩ ප්‍රකාශ කිරීමෙහි කොටසක් ඉටු කළ
දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව තමන් සිටින ස්ථානය දැනි. ඔවුන් සුක්ෂ්ම
රත්වලටත් වඩා වටිනා අත්දැකීමක් සතුව. ඔවුන් පර්වතයක් මෙන් අඩංගුවෙන්
සිටිය යුතුය; තම විශ්වාසයේ ආරම්භය අවසානය දක්වා නොසෙල්වී තදින්
අල්ලාගෙන." Selected Messages, book 2, 109.

පෙර ලිපියෙහි රෝම බලය සම්බන්ධ ප්‍රථම හා අවසාන විවාදය ගැන සලකා බැලූ
අතර, දැන් අපි උරියා ස්මිත් සහ ජේම්ස් වයිට් අතර ඇති වූ විවාදය අතට ගන්නෙමු.
උරියා ස්මිත් තිස්භයවන පදයට තමන්ගේම "පෞද්ගලික අර්ථකථනය" ඇතුළත්
කළේය.

"පදය 36. එවිට රජු තම කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කරනු ඇත; ඔහු තමන්ම උසස්
කරගනු ඇත, සෑම දෙවියෙකුට වඩා තමන්ම මහත් කරගනු ඇත, දෙවියන්ගේ
දෙවියන්ට විරුද්ධව අරුමපුදුම දේවල් කථා කරනු ඇත, උදහස සම්පූර්ණ වන තුරු
සාර්ථක වන්නේය; මක්නිසාද නියම කර ඇති දේ ඉටු කරනු ලැබේ."

"මෙහි හඳුන්වා දෙන ලද රජු, අවසානයේ සඳහන් කරන ලද එම බලය; එනම්, පාප්
බලය; අදහස් කළ නොහැක; මක්නිසාද, එම විශේෂණයන් එම බලයට අදාළ
කළහොත් ඒවා යෝග්‍ය නොවේ." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

ස් මි ත් පූ ර් ව වාක්‍ය යේ ති බූ බලය "පාප් වාදී රෝමය" බව පිළි ගත් තේ ය; එම
කි යා සි ටි ත් තේ ති ස් භයවන වාක්‍ය යේ ලක්ෂණ පාප් වාදී රෝමය හඳු නාගත්
අනාවැකි මය ලක්ෂණ නොවන බවය. එම ප්‍ර කාශය අසත්‍ය ය. 1863 වසරේ ඇති වූ
කැරැ ල් ලේ දී ලෙවී කථාවේ වි සි භයවන පරි චි ජේ දයේ සඳහන් සත් වාරය පෞ
තබන ලද බවත් , එබැව් ත් හබක් කු ක් ගේ නැටි දෙකෙහි ම සත් වාරය නි රු ප
ප්‍ර ති ක් ෂේ ප කරන ලද බවත් මතක තබාගත යු තු ය. 1843 හා 1850 යන වාට් දෙකම
සත් වාරය වාට් වල නි තරම මධ්‍ය ස් ථානයෙහි ම නි රු පණය කරයි ; තවද එම නි රු
දෙකම සත් වාරයේ රේ බාවේ මධ්‍ය යේ කු රු සි ය ස් ථානගත කරයි . 1856 දී සත්
පි ලි බඳ නව ආලෝකය පැමිණ, ඉන් පසු එය ප්‍ර ති ක් ෂේ ප කරන ලද වි ට, එය

හබක් කු ක් ගේ තැටි දෙකම ප්‍ර ති ක් ඡේ ප කි රී මක් ලෙසද, දෙව් යන් වහන් දෙකම මග පෙන් වනු ලැබූ බව ඉතා පැහැදිලි ව හඳු නාදෙන අනාවැකි ආත් මයේ අධි කාරී ය ප්‍ර ති ක් ඡේ ප කි රී මක් ලෙසද සලකු ණු කරන ලදී .

සහෝදරී වයිට්ගේ ප්‍රකාශය අනුව, සාතන්ගේ අවසාන වංචාව වන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මයේ සාක්ෂිය ප්‍රභාවශූන්‍ය කිරීමය; එසේම මෙහි පළමු වංචාවද දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මයේ සාක්ෂිය ප්‍රභාවශූන්‍ය කිරීම වූ අතර, එය එකම වේලාවේ එම ප්‍රස්තාර දෙකෙහි අඩංගු මූලික සත්‍යයන්—විශේෂයෙන්ම “සන් වාර”—ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක්ද නිරූපණය කළේය.

1863 කැරැල්ලේදී, 1863 ව්‍යාප් වාචිපන සම්පාදනය කර, සන් වාරයේ රේඛාව ඉවත් කළේ අන් කිසිවෙකු නොව උරියා ස්මිත් ය. 1863 වන විට උරියා ස්මිත් සන් වාරයෙහි ආලෝකය කෙරෙහි තම ඇස් වසාගෙන සිටියේය; එබැවින් දානියෙල් හඳුන්වන “ක්‍රෝධ” දෙකක් ඇති බව දැකගැනීමට ඔහු අසමත් විය. එම ක්‍රෝධ දෙක, ඉග්‍රායෙල්හි උතුරු රාජ්‍යයටත්, යුදාහි දකුණු රාජ්‍යයටත් එරෙහි සන් වාරය නියෝජනය කරයි. පළමුවැන්න උතුරු ගෝත්‍ර දසයට එරෙහිව ක්‍රි.පූ. 723 දී ආරම්භ වී 1798 දී අවසන් වූ අතර, දෙවැන්න ක්‍රි.පූ. 677 දී ආරම්භ වී 1844 දී අවසන් විය.

දානියෙල් අටවන පර්විෂ්ඨයේ මරාහ් දර්ශනය පැහැදිලි කිරීම සඳහා ගබිරියෙල් දානියෙල් වෙත පැමිණියේය; ඔහුගේ එම කාර්යය සමඟ සම්බන්ධව, 1844 වර්ෂයට දෙවන සාක්ෂියක්ද ඔහු ඉදිරිපත් කළේය. දානියෙල් අටවන පර්විෂ්ඨයේ වසර දෙදහස් තුන්සියය 1844 දී අවසන් විය; එසේම, උතුරු සහ දකුණු රාජ්‍යයන්ට විරුද්ධව ඇති කෝප දෙකෙන් අවසාන කෝපයද එම වර්ෂයේදී අවසන් විය.

එවිට ඔහු මෙසේ කීවේය: “බලව, කෝපයේ අවසාන කාලයේ සිදුවන්නාවූ දේ මම ඔබට දැනගන්නට සලස්වමි; මක්නිසාද නියමිත කාලයේදී අවසානය පැමිණෙන්නේය.” දානියෙල් 8:19.

අවසාන අවසානයක් තිබීමට පෙර පළමු අවසානයක් තිබිය යුතු බව පෙරනිමිත්තක් ලෙස සලකනු ලැබේ. “සන් වර” යන ප්‍රකාශයට වෙනත් අර්ථකථන රූපයක් පමණක් වන එම උද්වේග දෙකෙන් අවසාන උද්වේගය 1844 දී අවසන් විය; පළමු උද්වේගය 1798 දී අවසන් විය. ස්මිත්ගේ ප්‍රකාශය අනුව පාප් බලය පිළිබඳ කිසිදු විශේෂණයක් නොපැවති බව කියන එම පදය, පාප්ත්වය එහි මාරක තුවාලය ලබන වර්ෂය හඳුන්වා දී තිබුණි.

රජු තම කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කරනු ඇත; ඔහු තමන්ව උසස් කරගනු ඇත, සහ සෑම දෙවියෙකුටත් වඩා තමන්ව මහත් කරගනු ඇත; දෙවියන්ගේ දෙවියන්ට විරුද්ධව අදහන දේවල් කතා කරනු ඇත; සහ කෝපය සම්පූර්ණ වන තුරු සාර්ථක වනු ඇත; මක්නිසාද නිර්ණය කරනු ලැබූ දේ ඉටු කරනු ලබන්නේය. දානියෙල් 11:36.

නි ස් හයවන පදයේ “රජු ” යනු වෙන් සඳහන් කළ නැතැත් නා “කෝපය සම් පූ ර් ණු තු රු සාර් ථක වන් නේ ය.” නි ස් හයවන පදය ඉටු කී රී මට පාප් පාලන බලයට නි ලක් ෂණ නොමැති බව ඔහු ප්‍ර කාශ කරන එම පොතේ ම, ඩැනි යෙල් අටවන පර් ව් ෂ්ඨ දයේ වි සි තු න් වන සහ වි සි හතරවන පද පි ලි බඳ ස් මි ත් ලි යන ම

බලන් න.

"23 වන වාක්‍යය. ඔවුන්ගේ රාජ්‍යයේ අන්තිම කාලයේදී, අක්‍රමිකයෝ තම සම්පූර්ණ ප්‍රමාණයට පැමිණිය කල, භයානක මුහුණුවරක් ඇතිද, ගුප්ත වචන අවබෝධ කරගන්නාද වූ රජෙක් නැඟී සිටිනු ඇත. 24. ඔහුගේ බලය බලවත් වන්නේය, එහෙත් තමන්ගේම බලයෙන් නොවේය; ඔහු අනිශ්චිත් විනාශ කරන්නේය, සාර්ථක වන්නේය, ක්‍රියා කරන්නේය, බලවත්තයන් හා ශුද්ධ ජනතාවද විනාශ කරන්නේය. 25. ඔහුගේ නීතිකූට ප්‍රතිපත්තිය මඟින්ද වංචාව ඔහුගේ අනෙහි සාර්ථක වීමට සලස්වන්නේය; ඔහු තම සිත තුළ තමන්ම උත්කර්ෂයට පත් කරගන්නේය; සමාදානය මඟින් බොහෝ දෙනෙකු විනාශ කරන්නේය; ඔහු අධිපතීන්ගේ අධිපතියාට විරුද්ධවද නැඟී සිටින්නේය; එහෙත් ඔහු අතින් නොව බිඳ දමනු ලබන්නේය."

"මෙම බලය එළු රාජ්‍යයේ කොටස් හතරට පසුකාලයේදී, එනම් ඔවුන්ගේ රාජ්‍යයේ අවසාන සමය අසන්නයේ, අනුවර්තනය වේ. නියතවශයෙන්ම, මෙය 9 වන වාක්‍යයෙන් ආරම්භ වන කුඩා අඟටම සමාන වේ. 9 වන වාක්‍යය පිළිබඳ සටහන්හි දක්වා ඇති පරිදි මෙය රෝමයට අදාළ කරගන්න; එවිට සියල්ල සමගියෙන් හා පැහැදිලිව පෙනේ.

"'දරුණු මුහුණුවරක් ඇති රජෙක්.' එම බලයම විසින් යුදෙව්වරුන් පිට පැමිණීමට නියමිත දඩුවම ගැන මෝසෙස් පූර්වවක්තනය කරමින්, එය 'දරුණු මුහුණුවරක් ඇති ජාතියක්' යයි හඳුන්වයි. ද්වි. 28:49, 50. යුධ සැරසිල්ලෙන් රෝමවරුන්ට වඩා භයානක පෙනුමක් දක්වූ වෙනත් කිසි ජනතාවක් නොවීය. 'අදුරු වචන තේරුම් ගන්නා.' දැන් සඳහන් කළ එම ශුද්ධ ලියවිල්ලේ මෝසෙස් කියන්නේ, 'ඔබට තේරුම්ගත නොහැකි භාෂාවක් ඇති' යනුවෙනි. යුදෙව්වරුන් සම්බන්ධයෙන් බබිලෝනියයන්, පර්සියානුවන්, හෝ ග්‍රීකයන් පිළිබඳ මෙය කියනු නොහැකි ය; මන්ද කල්දේදී සහ ග්‍රීක භාෂා පලස්තීනයේ යම් තරමකට හෝ භාවිත වූ බැවිනි. එහෙත් ලතින් භාෂාව සම්බන්ධයෙන් එසේ නොවීය."

"අපරාධකරුවන් ඔවුන්ගේ පූර්ණතාවයට පැමිණි විට." සෑම අවස්ථාවකදීම, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව සහ ඔවුන්ට පීඩා කරන්නන් අතර ඇති සම්බන්ධය දෘෂ්ටියට ගෙන ඇත. ඔවුන් වහල්භාවයට විකුණනු ලැබුවේ, උන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ අපරාධයන් හේතුවෙන්ය. තවද, ඔවුන්ගේ පාපයේ දිගුකල් පැවතීම වඩාත් දැඩි දඩුවමක් ගෙන ආවේය. රෝමවරුන්ගේ අධිකාරිය යටතට ඔවුන් පැමිණි කාලයේ තරම්, යුදෙව්වරු ජාතියක් වශයෙන් නෛතික වශයෙන් දූෂිතව සිටි අවස්ථාවක් කිසි කලෙක නොවීය.

"'බලවත්ය, නමුත් තමාගේම බලයෙන් නොවේ.' රෝමවරුන්ගේ සාර්ථකත්වය බොහෝ දුරට ඔවුන්ගේ මිතුරන්ගේ උපකාරයටත්, තමන් සදාකාලයෙන්ම ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට සුදානම්ව සිටි ඔවුන්ගේ සතුරන් අතර පැවති හේදවලටත් අයත් විය. පාප් රෝමය ද ඇය ආත්මික පාලනය ක්‍රියාත්මක කළ ලෞකික බලයන් මඟින් බලවත් වූවාය.

"'ඔහු අද් හු තලෙස වි නාශ කරනු ඇත.' ස් වාමි න් වහන් සේ එසෙකි යෙල් අනාගතවක් තාවරයා මඟි න් යු දෙව් වරු න් ට ඔවු න් 'වි නාශ කි ඊ මට කු සල' අතට භාර දෙන බව පැවසූ සේ ක; රෝමානු හමු දාව වි සි න් යෙරු සලම වි නාශ

කරන ලද අවස්ථාවේ යුදෙව් වරුන් එකොළොස් ලක් ෂයක් සංභාරයට ලක් වී ම, අනාගතවක් තාවරයාගේ වචනවල භයානක තහවුරු කිරීමක් විය. තවද, රෝමය එහි දෙවන, එනම් පාප් වාදී, අවධි යේ දී, ගහී දයන් මිලියන පනහක මරණයට වගා යුතු විය.

“තවද ඔහුගේ නීතිවාන්‍යයෙන් ඔහු තම අනෙහි කපටිකමද සාර්ථක කරවන්නේ ය.” තම පාලනය යටතට ජාතීන් ගෙන ඒම සඳහා භාවිත කළ කපටි ප්‍රතිපත්තිය නිසා, අනෙකුත් සියලු බලවතුන්ට වඩා රෝමය විශේෂයෙන් කැපී පෙනී ඇත. මෙය හීනජාතික රෝමයටත් පාප්කීය රෝමයටත් සත්‍ය වේ. එසේම, සමාදානය මගින් එය බොහෝ දෙනෙකු විනාශ කළේය.”

“අවසානයේ රෝමයන්, එහි ආණ්ඩුකාරයන්ගෙන් එක් අයෙකුගේ පුද්ගලත්වයෙන්, යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට මරණ දඩුවම ප්‍රකාශ කිරීම මගින් රාජකුමාරයන්ගේ අධිපතියාට විරුද්ධව නැඟී සිටියේය. ‘එහෙත් ඔහු අනකින් නොව බිඳ දමනු ලබන්නේය’ යන ප්‍රකාශය, මෙම බලයේ විනාශය 2 වන පරිච්ඡේදයේ රූපයට පහර දීම සමඟ හඳුනාදක්වයි.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 202–204.

ස්මිත්, එම ඡේදය තුළ දෙවරක්ම, අනාවැකිමය වශයෙන් ජාතිහීන හා පැප්මය රෝමයේ ලක්ෂණ එකිනෙකට ආදේශනය බව හඳුනාදක්වයි; මක්නිසාද ඒවා සරලවම රෝමය එහි අදියර දෙක තුළ ප්‍රකාශ වන ආකාරය වන අතර, එය දානියෙල් දෙවන අධ්‍යායයේ යකඩ හා මැටි මිශ්‍රණය මෙන්ය; එම සංකේත සභා-රාජකාරීත්වය සහ රාජ්‍ය-රාජකාරීත්වය නියෝජනය කරන බව සහෝදර් වයිට් හඳුනාදක්වයි. දානියෙල්, ස්මිත් විසින් සාකච්ඡා කරනු ලබන පදවල, රෝමය “සමෘද්ධිමත් වනු ඇත, සහ ක්‍රියා කරනු ඇත” යයිද, රෝමය “කුසලකම ඔහුගේ අතේ සමෘද්ධිමත් කරවනු ඇත” යයිද හඳුනාදක්වන්නේය; එවිට, නිස්භයවන පදයේ “කෝපය සම්පූර්ණ කරනු ලබන තුරු සමෘද්ධිමත් වන” “රජු” පිළිබඳව, එය ජාතිහීන සහ පැප්මය රෝම දෙකෙහිම අනාවැකිමය ලක්ෂණයක් හඳුන්වන බව ස්මිත් ප්‍රකාශ කරයි. ඉන්පසු ඔහු පවසන්නේ නිස්භයවන පදයේ රෝමය සම්බන්ධ කිසිදු ලක්ෂණයක් පැප්මය බලයට යොමු නොවන බවයි.

දර්ශනය ස්ථාපිත කරන කොල්ලකරුවන් වශයෙන් රෝමය හඳුනාගැනීම සඳහා අපි ස්මිත්ගේ සහාය සඳහන් කර ඇත්තෙමු; තවද දහහතරවන වාක්‍යයේ ඇති අනාවැකිමය ලක්ෂණ හතරෙන් එකක් නම්, රෝමය තමන්ම උසස් කරගැනීමයි.

එම කාලවලදී ද දකුණු රජුට විරුද්ධව බොහෝ දෙනෙක් නැඟී සිටින්නෝය; තවද දර්ශනය ස්ථාපිත කිරීමට ඔබගේ ජනතාව අතර සිටින කොල්ලකාරයෝද තමන් උසස් කරගන්නෝය; නමුත් ඔව්හු වැටෙන්නෝය. දානියෙල් 11:14.

නිස්භයවන පදයේ සඳහන් රජුගේ ලක්ෂණ පාප්වාදී බලයට නොගැළපෙන බව ස්මිත් කියා සිටියද, ඊට පෙර ඔහු, තමාම උසස් කරගන්නා බව පදහතරේ සඳහන් කරනු ලබන්නේ රෝමය බව ආරක්ෂා කර තිබුණේය. එහෙත් නිස්භයවන පදයේ එම රජු “තමාම උසස් කරගන්නේය.” එම නිස්භයවන පදයේම එම රජු “දෙවියන්ගේ දෙවියන්ට විරුද්ධව අසිරිමත් දේවල් කතා කරන්නේය.” දානියෙල් ග්‍රන්ථයේ පාප්වාදී බලය “අති උත්තමයාණන්ට විරුද්ධව මහත් වචන කතා කරන්නේය,” එළිදරව් පොතෙහි පාප්වාදී බලය අති උත්තමයාණන්ට විරුද්ධව නින්දා කතා කරයි.

තවද, මහත් දේ වල් සහ නි න් දාවන් කථා කරන මු බයක් ඔහු ට දෙන ලදී ; තවද මා හතළි ස් දෙකක් ක්‍රි යා කරමි න් සි ටි මට බලය ද ඔහු ට දෙන ලදී . එවි ට ඔහු දෙවි වි රු ද් ධවනි න් දා කි ඊ මෙහි තම මු බය වි වෘත කළේ ය, එනම් ඔහු ගේ නාම ඔහු ගේ මණ් ඩපයටත් , ස් වර් ගයේ වාසය කරන අයටත් නි න් දා කි ඊ මටය. එ 13:5, 6.

පාප් පදවියේ බලය සම්බන්ධ සෑම අනාවැකියම විශේෂණයකම හඳුනාගැනීම නිස්භයවන පදයේ සඳහන් වේ.

එවිට රජු තම කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කරන්නේය; ඔහු තමන්ම උසස් කරගෙන, සෑම දෙවියෙකුටම වඩා තමන් මහත් කරගන්නේය; දෙවියන්ගේ දෙවියන්ට විරුද්ධව ආශ්චර්යජනක දේවල් කථා කරන්නේය; ක්‍රෝධය සම්පූර්ණ වන තුරු ඔහු සාර්ථක වන්නේය; මන්ද තීරණය කර ඇති දේ ඉටු කරනු ලබන්නේය. දානියෙල් 11:36.

මානව විවරණකයන් බොහෝ වාරවල විශ්වාසදායක නොවූවත්, පවිකාර මනුෂ්‍යයා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රේරිත පාවුල් දෙවන තෙසලෝනික 2 හි කථා කළ විට, ඔහු පද නිස්භය පරිකල්පනය කරමින් සිටි බවට අඩවෙන්ටිස්ට් විවරණකයන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රකට සත්‍යයට සාක්ෂි දරති.

කිසිවෙක් කිසි ආකාරයකින් ඔබ සැමව රවටා නොදෙන්න; මක්නිසාද ප්‍රථමයෙන් ඇදහිල්ලෙන් වැටී යාමක් පැමිණ, විනාශයේ පුත්‍රයා වන ඒ පාපයේ මනුෂ්‍යයා ප්‍රකාශ නොවන්නේ නම්, එම දවස නොපැමිණෙන්නේය. ඔහු දෙවියන් ලෙස හැඳින්වෙන සියල්ලටත්, නමස්කාර කරනු ලබන සියල්ලටත් විරුද්ධව සිටිමින් තමාම ඒ සියල්ලට වඩා උසස් කරගනියි; එසේ ඔහු දෙවියන් මෙන් දෙවියන්ගේ මාලිගාවේ හිඳ, තමා දෙවියන් බව පෙන්වයි. 2 තෙසලෝනික 2:2, 3.

නිස්භයවන පදයේ, "ඔහු තමන්ව උසස් කරගනු ඇත, සෑම දෙවියකුටත් වඩා තමන්ව මහත් කරගනු ඇත" යයි සඳහන් වේ; එසේම පාවුල් මෙසේ කියයි: "පාපයේ මනුෂ්‍යයා, විනාශයේ පුත්‍රයා, ප්‍රකාශ කරනු ලැබේවා; ඔහු දෙවියන් යැයි කියනු ලබන සියල්ලටත්, නමස්කාර කරනු ලබන සියල්ලටත් විරුද්ධව සිට, තමන්ව ඒ සියල්ලටත් වඩා උසස් කරගනියි." පැහැදිලිවම, නිස්භයවන පදයේ සඳහන් රජු, නිස්භයවන පදයට පෙර ඇති පදවල සාකච්ඡා කරනු ලබන රජුට වඩා වෙනස් යයි ප්‍රකාශ කිරීමට ස්මිත් හට කිසිදු (ෆෆෆ)වනමය අධිකාරියක් නොතිබුණි. ව්‍යාකරණමය වශයෙන්ද, ඔහුගේ දෝෂපූර්ණ යෙදුම කිරීමට ඔහුට කිසිදු සාධාරණ පදනමක් නොතිබුණි; තවද, නිස්භයවන පදයෙහි පැපාල බලයේ කිසිදු ලක්ෂණයක් නොමැති බැවින් තමන් එසේ කළේ යයි ඔහු කළ ප්‍රකාශය, පෞද්ගලික අර්ථකථනයක් ස්ථාපිත කිරීමට උත්සාහ කරමින් ශුද්ධ ලේඛනය විකෘති කිරීමක් විය.

තවද, අපට තවත් අනිගයිත් ස්ථිර වූ අනාවැකි වචනයක් තිබේ; අදුරු ස්ථානයක බබළන දීපයක් වෙත මෙන්, උදාවන දවස පැමිණෙන තුරුත්, උදෑසන තාරකාව ඔබගේ සිත් තුළ උදාවෙන තුරුත්, ඔබ එයට අවධානය යොමු කරන්නේ නම් යහපතකි. මෙය ප්‍රථමයෙන් දැනගන්න: ශුද්ධ ලියවිල්ලේ කිසිම අනාවැකියක් තමන්ම කළ අර්ථකථනයකට අයත් නොවේ. මක්නිසාද අනාවැකිය පෙර කාලවල මනුෂ්‍යයාගේ කැමැත්තෙන් නොපැමිණියේය; එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධ මනුෂ්‍යයෝ ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් ගෙනයනු ලැබූ පරිදි කථා කළෝය. 2 පේතෘස් 1:19-21.

ලබ්‍යකයානු ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ වසර ගණනාව පුරා, ස්මිත්ගේ යෙදුම නිවැරදිද අනිවැරදිද යන්න පිළිබඳව තමන් සිතන දේ විමසා බැලූ ඇඩ්වෙන්ටිස් දේවවිද්‍යාඥයන්, පස්ටර්වරුන් සහ ලේඛකයන් බොහෝ දෙනෙක් සිටිති. දිගු කලකට පෙර මියගොස් ඇති ඕස්ට්‍රේලියානු පස්ටර්වරයෙකු වූ ලුයිස් වියර්, ස්මිත්ගේ බොරු අනාවැකිමය ආකෘතියට විරුද්ධව සිටීමෙහි තමන්ගේ සේවයේ බහුතර කොටස ගත කළේය. ඔහුගේ එම විරුද්ධතාවයට හේතුව, අවසානයේ ස්මිත් විසින් හතළිස් පහවන පදයේ “තමාගේ අවසානයට පැමිණෙන” රජු තුර්කිය ලෙස හඳුනාගැනීම පමණක් නොව, ස්මිත්ගේ මූලික වේදිකාව මගින් ආර්මගෙද්දෝන් පිළිබඳ අනිවැරදි යෙදීමක්ද උත්පාදනය කළ බැවිනි. 1980 දශකයේදී හෝ එයට ආසන්න කාලයකදී, එක් ඇඩ්වෙන්ටිස් ලේඛකයෙක් Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? යන ශීර්ෂය ඇති පොතක් රචනා කළේය. එහි ලේඛකයාගේ නාමය ඩොනල්ඩ් මැන්සෙල් වන අතර, එම පොත තවමත් ලබාගත හැකිය.

පළමු ලෝක යුද්ධය සහ දෙවන ලෝක යුද්ධය කරා ගෙන ගිය ඉතිහාසය මැන්සෙල් අනුවරණය කරමින්, එම යුද්ධ දෙකම ළඟා වෙමින් පවතින බව දැකගත් කාලයේදී ඇඩ්වෙන්ටිස්ත සුසානනාකාරයන් ආර්මගෙද්දෝන් සහ ලෝකයේ අවසානයේ ලකුණක් ලෙස තුර්කිය සැබෑ ලෙස යෙරුසලම කරා ගමන් කරන බව පිළිබඳ ස්මිත්ගේ අසත්‍ය යෙදවීම භාවිත කිරීමට ආරම්භ කළ බව පෙන්වයි. ඔහු සභා සාමාජික නාමලේඛන මගින් පෙන්වා දෙන්නේ, එම යුද්ධ එක් එක්කම ළඟා වූ විට, ස්මිත්ගේ ආර්මගෙද්දෝන් පිළිබඳ දෝෂග්‍රහණ දෘෂ්ටියෙන් උපුටා ගත් සුසානනාකාරයාගේ අනාවැකිමය අවධාරණය පදනම් කරගෙන බොහෝ ආත්මයන් ඇඩ්වෙන්ටිස්ත සභාවේ සාමාජිකත්වයට ගෙන එනු ලැබූ බවය.

යුද්ධ දෙකෙන් කුමන යුද්ධයක් අවසන් වූවත්, ස්මිත් විසින් ගොඩනඟන ලද අනාගතවක්තෘමය ආදර්ශයෙන් මොවුන් ලබාගත් සාමාජිකයන්ට වඩා, එහි දෝෂ සහිත අනාවැකි ඉටු නොවූ විට සභාවට අහිමි වූ සාමාජිකයන් සංඛ්‍යාව වැඩි විය.

මිලරයිට්වරුන්ගේ මූලික පණිවිඩය ස්මිත් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමත්, දානියෙල්ගේ නිස් හයවන සිට හතළිස් පහවන පද දක්වා වූ කොටස පිළිබඳ තම පෞද්ගලික අර්ථකථනය ප්‍රචාරය කිරීමට ඔහු දක්වන සූදානමත් හේතුවෙන්, ස්මිත්ගේ තර්කානුකූල ක්‍රමය වර්තමාන සිදුවීම් මත පදනම් වූ ප්‍රකාශනයක් ආදර්ශයක් නිර්මාණය කළේය.

දානියෙල් පොතේ එකොළොස්වන අධ්‍යායේ අවසාන පදයේ තම අවසානයට පැමිණෙන රජු පිළිබඳ ස්මිත් සහ ජේම්ස් වයිට් අතර ඇති වූ තර්ක විවාදයේදී, ජේම්ස් වයිට් ස්මිත්ගේ වැලි මත ගොඩනැගුණු අනාවැකිමය පදනම සංක්ෂිප්තව නිරූපණය කළ තර්කයක් ඉදිරිපත් කළේය. වයිට් ඉගැන්වූයේ, “අනාවැකිය ඉතිහාසය උපදවයි, එහෙත් ඉතිහාසය අනාවැකිය උපදවන්නේ නැත” යනුවෙනි.

යුද්ධ දෙකටම පෙර සේ වය කළ අද්වෙන් නිස් නවාදයේ සුභාරංචි ප්‍රචාරකයෝ, වර්තමාන පැවති ඉතිහාසය යොදාගෙන, ස්මිත්ගේ ආර්මගෙද්දෝන් පිළිබඳ අනාවැකි ආදර්ශය ඉදිරිපත් කළෝය; එසේ ම, එම යුද්ධයන්ට පෙරදී බොහෝ ආශීර්වාදලත් ලෙස පෙනී ගිය ඔවුන්ගේ කාර්යය, එම අනාවැකි ආදර්ශය සුද්ධ ආර්ථකථනයක් මත පදනම් ව ඇති බව ප්‍රදර්ශනය වූ විට, සමස්ත වශයෙන් පාඩු

නි ෂ් පාදනය කළේ ය.

බැටළු සම ඇඳගෙන ඔබ වෙත පැමිණෙන නමුත් ඇතුළතින් ගිල දැමීමට උවමනා වූ වෘක්කයන් වන බොරු අනාගතවක්තෘවරුන්ගෙන් සාවධාන වන්න. ඔබ ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ ඵලයන් විසින් හඳුනාගන්නහුය. මිනිසුන් කටු ගස්වලින් මිදි එකතු කරත් ද? නොහොත් කටු පැළවලින් අත්තික්කා පල නෙළත් ද? එසේම සෑම යහපත් ගසක්ම යහපත් ඵල උපදවයි; නමුත් නරක් වූ ගස නපුරු ඵල උපදවයි. යහපත් ගසකට නපුරු ඵල උපදවිය නොහැක; නරක් වූ ගසකටද යහපත් ඵල උපදවිය නොහැක. යහපත් ඵල නොඋපදවන සෑම ගසක්ම කපා දමා ගින්නට හෙළනු ලැබේ. එබැවින් ඔබ ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ ඵලයන් විසින් හඳුනාගන්නහුය. මතෙව් 7:15-20.

නිස් හයවන වගන්තියේ රජු පිළිබඳ පුද්ගලික අනාවැකිමය ආදර්ශයක් ප්‍රවර්ධනය කිරීමට ස්මිත් දැක්වූ කැමැත්ත, හයවන වසංගතය සහ ආර්මගෙද්දෝනය පිළිබඳ වැරදි යෙදීමක් ද උත්පාදනය කළේය.

හයවන දූතයා තම පාත්‍රය මහත් යුප්‍රානිස් නදිය මත වත් කළේය; එවිට එහි ජලය වියළී ගියේය, එසේ නැගෙනහිර දිශාවේ රජුන්ගේ මාර්ගය සූදානම් වන පිණිසය. එවිට මම බැලූ කල, මැඩියන්ට සමාන අපවිත්‍ර ආත්ම තුනක් මකරයාගේ මුඛයෙන්ද, මෘගයාගේ මුඛයෙන්ද, බොරු අනාගතවක්තෘවරයාගේ මුඛයෙන්ද නික්මෙනු දුටුවෙමි. මක්නිසාද ඔවුන් ලකුණු කරමින් ක්‍රියා කරන දුෂ්ටාත්මයන්ගේ ආත්මයෝය; ඔවුන් පොළොවේ රජුන් වෙතද, මුළු ලෝකයේ රජුන් වෙතද පිටත්ව යන්නේ, සර්වබලධාරී දෙවියන්වහන්සේගේ ඒ මහත් දවසේ යුද්ධය සඳහා ඔවුන් එක්රැස් කිරීම පිණිසය. බලව, මම හොරෙකු මෙන් පැමිණෙමි. අවදිව සිටිමින් තම වස්ත්‍ර රැකගන්නා තැනැත්තා භාග්‍යවන්තය; එසේ නොවුවහොත් ඔහු නිරාවතීන් ගමන් කරනු ඇත, ඔවුන් ඔහුගේ ලජ්ජාව දකිනු ඇත. එවිට ඔහු ඔවුන් හෙබෙව් භාෂාවෙන් ආර්මගෙද්දෝන් යනුවෙන් කියන ස්ථානයකට එක්රැස් කළේය. එළිදරව් 16:12-16.

අප කලින් පෙන්වා දුන් පරිදි, හයවැනි වසංගතය පැමිණෙන්නේ මනුෂ්‍ය අනුග්‍රහ කාලය අවසන් වූ පසුය; එබැවින් “ඔබගේ වස්ත්‍ර රැකගන්න” යනුවෙන් අඩංගු වූ අවවාදය, මිකායෙල් නැඟී සිට මනුෂ්‍ය අනුග්‍රහ කාලය අවසන් වී පළමු වසංගතය ආරම්භ වීමට පෙර සිදුවන පරීක්ෂණාත්මක ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් විය යුතුය. හයවැනි වසංගතය, ළඟදීම පැමිණෙන ඉරිදා නීතියේදී එකට එක්වන තුන්ගුණ සන්ධානය වන අප්ගරයා, මෘගයා සහ බොරු අනාගතවක්තෘයාගේ ක්‍රියාකාරකම් හඳුන්වා දෙයි. එම තුන්ගුණ සන්ධානය නවීන රෝමය වන අතර, නවීන රෝමයේ එම තුන්ගුණ සන්ධානය හඳුනා දෙන සහ ස්ථාපිත කරන සංකේතය නම්, “ඔබගේ ජනතාවගේ කොල්ලකාරයෝ” ය; ඔවුහු “දර්ශනය ස්ථාපිත කිරීමට තමන්ම උසස් කරගනිති” සහ “වැටෙති.”

හයවෙනි වසංගතයේ අවවාදය නි වැරදි ව නේ රු මි ගනු ලැබූ කල, ආත් මයකට තම වස්ත්‍ර රැකගැනී මට ඉඩ සලසයි ; එහෙත් එය ප්‍ර ති ක් ෂේ ප කරනු ලබන් නේ ආත් මයකු නග් නව තබයි , එය ලාඔදි සී යෙකු ගේ ගු ණාංග පහෙන් එකකි . ඒ අව ස් ථාපි ත කරන සංකේ තය නම් , තමන් ම උසස් කරගන් නා සහ අවසානයේ වැටී යන ඔබගේ ජනතාවගේ මංකොල්ල කරු වන් ය. සලමොන් පැවසූ වේ , දෙවි යන් වහන්

ජනතාවට එම දර්ශනය නොමැති නම්, ඔවුන් විනාශ වන බවය.

දර්ශනය නොමැති තැන ජනතාව විනාශ වෙති; එහෙත් ව්‍යවස්ථාව රක්ෂා කරන තැනැත්තා ධනයය. හීනෝපදේශ 29:18.

හෙබ්‍රෙව් භාෂාවේ "perish" යන වචනයේ අර්ථය "නිරාවරණය කරනු" යන්නයි; යොහාන් මෙසේ ලියා ඇත: "අවදිව සිටිනද, තම වස්තු රක්ෂා කරගන්නාද තැනැත්තා ආශීර්වාද ලද්දෙකි; එසේ නොවුවහොත් ඔහු නිරාවරණයෙන් ගමන් කරනු ඇත, ඔහුගේ ලජ්ජාව ඔවුන් දකිනු ඇත." Smith උතුරේ රජු පිළිබඳ වැරදි විය; එම බොරු අනාවැකිමය පදනම නිසා ඔහුට එය පිළිගනු ලැබුවහොත් නිරාවරණය උපදවන අනාවැකිමය යෙදුමක් සංවර්ධනය කිරීමට ඉඩ ලැබුණි; එය ස්වාමීන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් පිටකරනු ලබන ලාභදීකයන්ගේ සංකේතයකි.

උතුරු රජුගේ නව ව්‍යාජ හඳුනාගැනීම පිළිබඳව ප්‍රොෆෙට්සියගේ ස්වාමිපුරුෂයා වූ ජේම්ස් වයිට්ට්ට් එරෙහිව තර්ක කිරීමේදී ස්මිත්ට් කිසිදු ගැටලුවක් නොවීය. ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ඉතිහාසඥයෝද, සහ සිස්ටර් වයිට්ට්ට්, ඔවුන්ගේ ප්‍රසිද්ධ අසමත්‍යය පිළිබඳව සඳහන් කරති. එලන් වයිට්ට් තම ස්වාමිපුරුෂයාටත් ස්මිත්ට්ටත් තරවටු කළේ, දානියෙල් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ උතුරු රජු මඟින් නිරූපණය වන්නේ කවුරුන්ද යන්න පිළිබඳ ඔවුන් අතර තිබූ අදහස් හේදය මහජන ක්ෂේත්‍රයට ගෙනයෑමට ඉඩහැරීම නිසාය. 1844 මහත් බලාපොරොත්තු බිඳවැටීමෙන් පසු ප්‍රකාශිත වූ ප්‍රථම ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ප්‍රකාශනයේම ජේම්ස් වයිට්ට් මෙසේ ලියා තිබුණි:

"යේසුස්වහන්සේ නැඟිට, දොර වසා, තම රාජ්‍යය ලබන පිණිස ප්‍රාචීන දිනයන්හි තැනැත්තා වෙත 1844 වර්ෂයේ 7 වන මාසයේදී පැමිණි බව මම සම්පූර්ණයෙන් විශ්වාස කරමි. ලූක් 13:25; මතෙව් 25:10; දානියෙල් 7:13,14 බලන්න. නමුත් දානියෙල් 12:1 හි සඳහන් මිකායෙල්ගේ නැඟී සිටීම, වෙනත් අරමුණක් සඳහා වූ වෙනත් සිද්ධියක් ලෙස පෙනේ. 1844 දී ඔහුගේ නැඟී සිටීම වූයේ දොර වසා, තම රාජ්‍යයත්, රජකම් කිරීමට ඇති බලයත් ලබන පිණිස තම පියාණන් වෙත පැමිණීම සඳහාය; එහෙත් මිකායෙල්ගේ නැඟී සිටීම නම්, ඔහුට දැනටමත් ඇති තම රාජකීය බලය දුෂ්ටයන්ගේ විනාශය තුළද, තම ජනතාවගේ ගැළවීම තුළද ප්‍රකාශ කිරීමය. 11 වන පරිච්ඡේදයේ අන්තිම බලය තම අවසානයට පැමිණ, ඔහුට උපකාර කරන කිසිවෙකු නොසිටින කාලයේදී මිකායෙල් නැඟී සිටිය යුතුය. මේ බලය සැබෑ දෙවියන්වහන්සේගේ සභාව පාගා දමන අන්තිම බලයයි; එබැවින් සැබෑ සභාව තවමත් සමස්ත ක්‍රිස්තියානී ලෝකය විසින් පාගා දමනු ලබමින්, පිටතට තෙරපා දමනු ලබන බැවින්, එයින් අර්ථ වන්නේ එම අන්තිම පීඩක බලය 'තම අවසානයට පැමිණ' නැති බවය; එසේම මිකායෙල්ද නැඟී සිට නැති බවය. ශුද්ධවන්තයන් පාගා දමන මේ අන්තිම බලය එළිදරව් 13:11-18 හි දර්ශනයට ගෙන එනු ලැබේ. ඔහුගේ අංකය 666 ය." James White, A Word to the Little Flock, 8.

ස්මිත් "දානියෙල් පොතේ එකොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන බලය" යන විට සම්බන්ධයෙන් තමන් කියා සිටි "නව ආලෝකය" ඉදිරිපත් කළ විට, ජේම්ස් ස්මිත්ගේ එම යෙදුම නව ආලෝකයක් ලෙස නොව, පදනම් මතට එල්ල වූ ප්‍රහාරය ලෙස දුටුවේ ය. දානියෙල් පොතේ එකොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ උතුරේ රජු රෝමය පිළිබඳ උරුමය ස්මිත් සහ ජේම්ස් වයිට්ට් අතර ඇති වූ මෙම විවාදය, අධ්‍යයනය කරන අප විසින්, රෝම සංකේතය සම්බන්ධයෙන් ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්

ඉති භාසයේ ඇති අනෙක් වි වාදයන් සමඟ එකට සම්බන්ධ කළ යුතු , විශේෂ අඩංගු කරයි .

එම ලක්ෂණයන්ගෙන් එකක් වන්නේ පුද්ගලික අර්ථකථනයක් හඳුන්වාදීමයි. තවත් ලක්ෂණයක් නම්, එම පුද්ගලික අර්ථකථනය යෙදවීම සඳහා සරල ව්‍යාකරණය විකෘති කිරීම අවශ්‍ය වීමයි; මන්ද ස්මිත්, නිස්භයවන පදයේ ඇති සෑම (ආචාර)වනමය ලක්ෂණයක්ම රෝමය අමතන බව නොසලකා හැරීම පමණක් නොව, ව්‍යාකරණික ව්‍යුහය අනුව නිස්භයවන පදයේ රජා අනිවාර්යයෙන්ම පූර්ව ඡේදයේ නිරූපිත එම රජාම විය යුතු බවද නොසලකා හැරියේය.

තවත් එකක් නම්, එම පෞද්ගලික අර්ථකථනය මූලික සත්‍යයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් වූ බවය. තවත් එකක් නම්, එය අනාවැකි ආත්මයේ අධිකාරය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් නියෝජනය කරන බවය. තවත් ලක්ෂණයක් නම්, රෝමය පිළිබඳ වූ පළමු දෝෂ සහිත අදහස, මනුෂ්‍යයන්ගේ පරීක්ෂා කාලය අවසන්වීම සමීප වෙත්දී පුද්ගලයෙකුට තම වස්තු රැකගැනීමට ඉඩ නොදෙන අනාවැකිමය ආකෘතියකට මඟ පෙන්වන බවය. තවත් එකක් වූයේ, ඔහුගේ පෞද්ගලික අර්ථකථනය ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රවර්ධනය කිරීමට තිබූ කැමැත්තය. තවත් එකක් නම්, එම පෞද්ගලික අර්ථකථනය නිතරම අලුත් ආලෝකය ලෙස හඳුන්වනු ලබන බවය. මේ සියලු ගුණාංග "නුඹේ ජනතාවගේ කොල්ලකරුවන්" යන වර්තමාන සාකච්ඡාව තුළ නියෝජනය කරනු ලැබේ.

ඔබගේ ජනයාගේ "කොල්ලකාරයන්" හඳුනාදැක්වූ රෝමයේ පළමු විවාදයෙන් පූර්වචිත්‍රිත වූ රෝමයේ අවසාන විවාදය, උරියා ස්මිත් හා ජේම්ස් වයිට්ගේ විවාදයේ (ආචාර)වන රේඛාව සමඟ එකට ගෙන එන කල, එක් කණ්ඩායමක් පෞද්ගලික අර්ථකථනයක් මත තමන්ගේ (ආචාර)වන ආදර්ශය ගොඩනගන බවත්, එය මූලික සත්‍යය ප්‍රතික්ෂේප කරන බවත් අපි දකිමු.

මූලික සත්‍යයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම, ඒ මූලික සත්‍යයන් එතරම් දෘඪ ලෙස ආරක්ෂා කරන අනාවැකි ආත්මයේ අධිකාරය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක්ද ස්වයංක්‍රීයව නියෝජනය කරයි. එම පන්තිය, එම ඉගැන්වීම ලෝකය පුරා සිටින දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව මත ඇති කළ හැකි බලපෑම පිළිබඳ කවර හෝ කතස්සල්ලක් මතු කළද, තම මතය ප්‍රසිද්ධියේ ඉදිරිපත් කිරීමටද කැමති වනු ඇත.

1844න් වහාම පසුව, ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ පළමු පරම්පරාවේදී, රෝමය පිළිබඳ තවත් විවාදයක් හඳුන්වා දෙන ලදී. එම විවාදය අඛණ්ඩව උද්දීපනය කරනු ලැබීය; අවසානයේ ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ තුන්වන පරම්පරාවේදී එම අසත්‍ය දෘෂ්ටිය පිළිගනු ලැබීය. අපි දැන් "ජේළිය මත ජේළිය" යන ආදර්ශය තුළ සලකා බලමින් සිටින රේඛා හයෙන් සිව්වන එක ලෙස "daily" පිළිබඳ විවාදය සලකා බලමු.

එහෙත් රෝමයේ විවාදයන්හි සිව්වන රේඛාව සලකා බැලීමට පෙර, පෙර ලිපියේදී දැනියේදී එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දහවන පදය විමසමින් සිටියදී, "දහවන පදයද ලෙවි කථාව විසිහයේ 'සන් වර' යන අදහස සඟවා ඇති ඉතිහාසය සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ කරයි; එහෙත් එම සත්‍යයේ රේඛාව අප මෙහි ඉදිරිපත් කරමින් සිටින දෙයට බාහිරය" යැයි අප ප්‍රකාශ කළ බව සිහි තබාගත යුතුය.

1863දී "සත් වාර" ප්‍රතික්ෂේපයේ පිටුවේ මේ කාර්යයේ නායකයා වූයේ Uriah Smith සහ Hiram Edson වී සිටින ලියා Review නුළු ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද, එම විෂය පිළිබඳව මෙහි නිවැරදි පත් කරන ලද, ඒ විෂය සම්බන්ධයෙන් වූ දැනුම මේ වැඩි වී මඔහු කරති බුණි. "සත් වාර" ඉදිරිපත් කළ චලනයක් සමඟ Smith සම්බන්ධවී සිටින ඉන් පසු ව එම විෂයයෙහි ම දැනුම මේ වැඩි වී ම ප්‍රතික්ෂේපයක දෙයකරු මඟින් අර්ථානුසාරී කතාද, උතුරු රජුගේ විෂය පිළිබඳව නමා "නව ආලෝකය" යැයි ප්‍රකළ දෙය Smith හඳුන්වා දී මේ ලක්ෂණයන්ගේ විෂය පථයෙන් පිටතය; නමුත් Smith සම්බන්ධ Adventist වාද-විවාද රේඛාවේ අපගේ සම්බන්ධ ශ්‍රණය අවසන් කරන විට, Da 11 වන පරිච්ඡේදයේ 10 වන පදයේ වැදගත් කම වෙනත්, 1856 දී "සත් වාර" පිළිබඳ දැනුම මේ වැඩි වී ම සමඟ පැමිණි Laodicean පණිවිඩය Smith ප්‍රතික්ෂේපයක දෙයකරු පිටත වන්නේ කුමක් ද යන්න වෙනත්, අපි නැවත පැමිණෙමු.

"පළමු, දෙවන, සහ තෙවන දූතයන්ගේ පණිවිඩයන් සම්බන්ධයෙන් අපගේ විශ්වාසය නිවැරදිය. අප පසුකර ආ මහත් මාර්ගසූචක ලකුණු අවලය. නරකාදී සේනාවන් ඒවායේ පදනමෙන් ඒවා ඉරා දමන්නට උත්සාහ කළත්, තමාන් සාර්ථක වී ඇතැයි සිතා ජයග්‍රහණය කළත්, ඔවුහු සාර්ථක නොවෙති. මෙම සත්‍යයේ ස්භාවික සදාකාලික කඳු මෙන් ස්ථිරව සිටිති; මිනිසුන්ගේ සියලු උත්සාහයන් සාත්තරයේදී ඔවුන්ගේ සේනාවන්ගේදී උත්සාහයන් සමඟ එකට එක්වුවද, ඒවා සොලවනු නොලැබේ. අපට බොහෝ දේ ඉගෙනගත හැක; මේ දේවල් එසේදැයි දැනගැනීම සඳහා අපි නිරන්තරයෙන් ශුද්ධ ලියවිල්ල සෝදිසි කළ යුතුය." Evangelism, 223.

"අනාගතවචනීය ඉතිහාසයේ අපගේ ස්ථානභාවය අපට පෙන්වා දෙන සත්‍යයේ මහත් සලකුණු ඉතා සැලකිල්ලෙන් රැකගත යුතුය; එසේ නොකළහොත්, ඒවා බිඳ දමනු ලැබ, සැබෑ ආලෝකය වෙනුවට අවුල් සහගත බව ගෙනෙන සිද්ධාන්තවලින් ඒවා ප්‍රතිස්ථාපිත කරනු ලැබේ." Selected Messages, book 2, 101, 102.

"මෙම කාලයේ ශුද්ධස්ථානය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අපගේ ඇදහිල්ල අස්ථිර කිරීමට බොහෝ ප්‍රයත්න කරනු ලබනවා ඇත; එහෙත් අපි කිසිසේත්ම ඩොලාවිය යුතු නොවේ. අපගේ ඇදහිල්ලේ අත්තිවාරම්වලින් ඉදිකටුවක් පමණක්වත් ඉවත් කළ යුතු නොවේ. සත්‍යය තවමත් සත්‍යයමය. අවිශ්වාසයට පත් වන අය භ්‍රාන්තිමත් සිද්ධාන්තවලට ඇදී යනු ඇත, අවසානයේදී සත්‍යය කුමක්දැයි අපට ලැබී ඇති පසුගිය සාක්ෂි පිළිබඳව අවිශ්වාසීකයන් බවට තමන්ම පත්වී සිටින බව ඔවුන්ට දැනගත හැකි වනු ඇත. අපගේ දිශානතිය අහිමි නොවන පිණිස, පුරාණ සලකුණු සුරක්ෂිතව තබාගත යුතුය." Manuscript Releases, volume 1, 55